

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

Oversettelse

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue

Kongeriket Norge og Republikken Tunisia som ønsker å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, er blitt enige om følgende:

Kapittel I OVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikkel 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

De skatter som overenskomsten gjelder

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses skatter som utskrives av den samlede inntekt, den samlede formue, eller deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av lønnsbeløp, såvel som skatter av verdistigning.

3. De skatter som denne overenskomst gjelder, er særlig:

a) For så vidt angår Tunisia:

- patentskatten
 - skatten av inntekt ved ikke-kommersielle virksomheter
 - skatten av lønnsutbetalinger og gasjer
 - jordbruksskatten
 - skatten av inntekt av verdipapirer
 - skatten av inntekt av tilgodehavender, bankinnskudd, kausjoner og løpende konti (foliokonti) (I.R.C.)
 - personskatten til staten.
- (i det følgende kalt «tunisisk skatt»)

b) For så vidt angår Kongeriket Norge:

- inntekts- og formuesskatten til staten og kommuner
 - særskatten til utviklingshjelp
 - avgiften til staten på honorarer til utenlandske kunstnere m. v.
 - sjømannsskatten.
- (i det følgende kalt «norsk skatt»)

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

4. Overenskomsten gjelder også skatter av samme eller vesentlig lignende art som måtte være trådt i kraft og som senere blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om de endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

K a p i t t e l I I .

DEFINISJONER

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i denne overenskomst denne betydning:

- a) «Tunisia» anvendt i geografisk forstand betyr Republikken Tunisias landområde såvel som det område som grenser til Tunisias sjøterritorium og hvor Tunisia, overensstemmende med folkeretten utøver sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster;
- b) «Norge», anvendt i geografisk forstand betyr Kongeriket Norge såvel som det område som grenser til Norges sjøterritorium og hvor Norge overensstemmende med sin nasjonale lovgivning og folkeretten kan utøve sine suverene rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen og dens naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard (Spitsbergen), Jan Mayen og de norske biland utenfor Europa;
- c) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr Tunisia eller Norge, slik som det fremgår av sammenhengen;
- d) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
- e) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- f) «foretagende i en kontraherende stat» og «foretagende i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- g) «internasjonal trafikk» innbefatter enhver reise som utføres av et skip eller luftfartøy som drives av et foretagende hvis virkelige ledelse utøves i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet utelukkende er benyttet til anløp mellom steder i den annen kontraherende stat;
- h) «kompetent myndighet» betyr:
 - 1) I Tunisia, Finansministeren eller den som har fullmakt fra ham.
 - 2) I Norge, Finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som følger av den nevnte stats lovgivning om de skatter som går inn under overenskomsten, hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst forstås med uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt begge de kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

- a) han skal regnes for bosatt i den kontraherende stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken kontraherende stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av de kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har vanlig opphold;
- c) hvis han har vanlig opphold i begge de kontraherende stater, eller ikke i noen av dem, skal han anses bosatt i den kontraherende stat hvorav han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av begge de kontraherende stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal den regnes for hjemmehørende i den kontraherende stat hvor setet for dens virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5.

Fast driftssted.

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket «fast driftssted» skal særlig omfatte:

- a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrikk,
- e) en butikk,
- f) et verksted,
- g) et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturforekomster utnyttes,
- h) et sted for et bygningsarbeid eller midlertidig monteringsarbeid og tilsynsvirksomhet som gjelder slikt arbeid, når arbeidet eller virksomheten har en varighet som overstiger seks måneder. Det samme gjelder hvor et bygnings- eller monteringsarbeid og tilsynsvirksomhet skjer i forbindelse med salg av maskiner eller utstyr og har en varighet på under seks måneder, når utgiftene til montering eller tilsyn overstiger 10 pst. av kjøpesummen for maskinene eller utstyret.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

3. «Fast driftssted» foreligger ikke når:

- a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer eller ting som tilhører foretaget;
- b) varer eller ting som tilhører foretaget holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- c) varer eller ting som tilhører foretaget holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagede;
- d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved kjøp av varer eller ting eller ved innsamling av opplysninger for foretaget;
- e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretaget er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

4. En person som i en kontraherende stat utøver virksomhet på vegne av et foretagede i den annen kontraherende stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 6 — skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte stat, dersom han i denne stat har generell fullmakt — som han vanligvis utøver — til å forhandle om og avslutte kontrakter i foretagedets navn og for dets regning.

5. Et forsikringsforetagede i en kontraherende stat anses å ha et fast driftssted i den annen stat dersom det innkreves premier på denne stats territorium eller det utføres forsikringsforretninger der gjennom en funksjonær eller gjennom en representant som ikke faller inn under den i punkt 6 nedenfor omhandlede personkategori.

6. Et foretagede i en kontraherende stat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen kontraherende stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller en annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

7. Når et foretagede i en kontraherende stat, på den annen stats territorium, utøver forskjellige virksomheter hvorav noen omfattes av det faste driftssteds arbeidsområde, mens andre er utelukket fra det, blir disse virksomheter, selv om de ledes fra forskjellige steder i denne stat, ansett som et eneste og samme faste driftssted.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at et av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

Kapittel III

SKATTLEGGING AV INNTEKTER

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt av fast eiendom, herunder inntekt av jordbruks- og skogbrukseiendommer, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

2. Uttrykket «fast eiendom» skal defineres i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger. Ut-

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

trykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods og rett til faste og varierende ytelser som vederlag for utnyttelse av, eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skip og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie og ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når den benyttes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den sistnevnte stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det i hver av de kontraherende stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssteds virksomhet, herunder innbefattet direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter uansett om de er pålagt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

Intet fradrag innrømmes for beløp som i tilfelle betales av det faste driftssted til setet for foretagendet eller et av dets andre driftssteder i form av royalty, honorar eller annen lignende godtgjørelse for utnyttelse av en forekomst, et patent eller annen rettighet, herunder vederlag (bortsett fra refusjon av virkelig hadde utgifter) for utførte tjenester eller styreverv. Det samme gjelder, unntatt når det dreier seg om bankforetagender, for renter av lån til det faste driftssted.

4. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det heller ikke tas hensyn til utgifter som setet for foretagendet eller et av dets andre driftssteder har hatt i form av royalty, honorar eller annen lignende godtgjørelse for utnyttelse av en forekomst, et patent eller annen rettighet, herunder vederlag (bortsett fra refusjon av virkelig hadde utgifter) for utførte tjenester eller styreverv. Det samme gjelder, unntatt når det dreier seg om bankforetagender, for renter av lån til foretagendets hovedsete eller et av dets andre driftssteder.

5. Dersom det i en kontraherende stat er vanlig å beregne den fortjeneste som kan tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige ledd,

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

så hindrer ikke bestemmelsen i punkt 2 vedkommende kontraherende stat i å beregne den skattbare fortjeneste på samme måte; den anvendte fordelingsmåte bør imidlertid være slik at resultatet som oppnås er i overensstemmelse med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

6. I tråd med de foregående punkter blir den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted beregnet hvert år etter samme metode med mindre skjellig og tilstrekkelig grunn til å endre fremgangsmåten foreligger.

7. Uansett bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 kan fortjeneste som et foretagende i en kontraherende stat oppnår ved utleie av løsøre og fast eiendom, herunder leie for benyttelse av kinomatografiske filmer i kommersielt øyemed, royalty, honorarer for tekniske tjenester, renter, dividender, formuesgevinst, tantiémer til ledelsen for et foretagendes forretninger, eller lønn og godtgjørelser som skriver seg fra den annen stat, skattlegges i sistnevnte stat selv om det ikke finnes noe fast driftssted i nevnte stat, dersom en annen bestemmelse i overenskomsten gir vedkommende stat rett til å ilegge skatt, og i så fall på de vilkår som er fastsatt i denne andre bestemmelse.

8. En aksjonærs andel i utbyttet i et foretagende som er opprettet som «société de fait» eller som «association en participation» er bare skattepliktig i den stat hvor nevnte foretagende har et fast driftssted.

Artikkel 8.

Skipsfart og luftfart.

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete.

2. Hvis stedet for den virkelige ledelse av et skipsfartsforetagende er ombord i et skip eller en båt, skal ledelsen anses utøvet i den kontraherende stat hvor skipet eller båtens hjemstavnshavn ligger, eller, i mangel av hjemstavnshavn, i den kontraherende stat hvor brukeren av skipet eller båten er bosatt (hjemmehørende).

3. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 får anvendelse på fortjeneste som oppbæres av det norske, danske og svenske luftfartskonsortium, Scandinavian Airlines System (SAS), men bare for den andel som tilfaller den norske deltaker i det nevnte konsortium, Det Norske Luftfartsselskap A/S.

4. Bestemmelsen i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste som skriver seg fra deltagelse i en «pool», et felles foretagende eller et internasjonalt organ for så vidt angår den andel som tilfaller den norske deltager.

Artikkel 9.

Foretagender med fast tilknytning til hverandre.

1. I tilfelle hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en kontraherende stat og et foretagende i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

Hvis det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt ett av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

2. I tilfelle hvor fortjenesten som et foretagende i en kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne stat, også er medregnet i fortjenesten til et foretagende i den annen kontraherende stat og skattlagt der, og den således medregnede fortjeneste ville ha tilflytt dette foretagende i den annen stat — dersom de avtalte vilkår mellom de to foretagender hadde vært de samme som ville ha blitt avtalt mellom innbyrdes uavhengige foretagender — da skal den først nevnte stat foreta en passende justering av grunnlaget for skatteberegningen i den først nevnte stat. Ved fastsettelsen av en slik justering tas hensyn også til andre bestemmelser i denne overenskomst som etter inntektens art er relevante. Med sikte på dette skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater etter behov rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10.

Dividender.

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor selskapet som utdeler dividender er hjemmehørende, dersom denne stats lovgivning gir hjemmel for det. Den skattesats som således anvendes må ikke overstige 20 prosent av nevnte dividenders bruttobeløp.

2. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr avkastning av aksjer, gevinstandelsbevis, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er fordringer, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer ved skattelovgivningen i den stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

3. I tilfelle hvor et selskap som er hjemmehørende i en av de kontraherende stater, blir pålagt å betale skatt av dividender i denne stat og selskapet innehar et eller flere faste driftssteder på den annen kontraherende stats område, hvilket medfører at det også må betale slik skatt i sistnevnte stat, skal det foretas en fordeling av dividendene til beskatning mellom de to stater, slik at dobbeltbeskatning unngås

4. Fordelingen fastsettes i hvert tilfelle på basis av forholdet:

$\frac{A}{B}$ for den stat hvor selskapet ikke er hjemmehørende.

$\frac{B-A}{B}$ for den stat hvor selskapet er hjemmehørende.

Bokstaven A angir beløpet på de regnskapsmessige resultater som er oppnådd av selskapet og skriver seg fra samtlige driftssteder som det eier i den stat hvor det ikke er hjemmehørende og etter at det er foretatt en fullstendig balansering av disse driftssteders vinnings- og tapsresultater. Disse regnskapsresultater forstås som de som oppgis å være nådd ved de nevnte driftssteder under hensyntagen til bestemmelsene i artiklene 7 og 9 i denne overenskomst; bokstaven B angir

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

selskapets endelige regnskapsresultat slik det fremgår av dets regnskapsoppgjør.

Ved beregningen av det endelige regnskapsresultat ser man bort fra de underskuddsresultater som kan påvises for selskapets samlede faste driftssteder i en hvilken som helst stat.

I tilfelle av at resultatet for et regnskapsår er lik null eller er negativt, skal fordelingen foretas etter tidligere klarlagte retningslinjer.

5. I mangel av tidligere klarlagte retningslinjer skal fordelingen foretas etter en fordelingsnøkkel som fastsettes etter felles enighet mellom de to kontraherende staters kompetente myndigheter.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat, dersom vedkommende person er den rettmessige mottager av rentene.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor de skriver seg fra, og da i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skattesats som således anvendes må ikke overstige 12 prosent av rentebeløpet.

3. Med uttrykket «renter» i denne artikkel forstås inntekt av fordringer av enhver art uansett om de er sikret ved pant eller medfører rett til andel i skyldnerens overskudd. Særlig omfatter uttrykket inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder premier og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner og gjeldsbrev. Morarenter anses ikke som renter etter denne artikkel.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når mottageren av rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvorfra rentene skriver seg, eller i den annen stat yter yrkesmessige tjenester fra en fast innretning der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller den faste innretning. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 og artikkel 14 anvendelse.

5. Renter skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som betaler rentene — uansett om han er bosatt i en kontraherende stat — opprettholder et fast driftssted i en kontraherende stat, skal rentene anses for å skrive seg fra denne kontraherende stat når gjelden er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder rentene.

6. Når det betalte rentebeløp — på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsen i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingen vedbli å være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomst øvrige bestemmelser.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty for bruk av fast eiendom eller for utnyttelse av bergverk, stenbrudd eller andre naturforekomster kan bare skattlegges i den av de kontraherende stater hvor disse eiendommer, bergverk, stenbrudd eller andre naturforekomster ligger.

2. Royalty som ikke går inn under punkt 1 og skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person som er bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor den skriver seg fra, dersom denne stats lovgivning gir hjemmel for dette og i så fall på følgende vilkår og med følgende begrensninger:

- a) Royalty som betales som vederlag for bruken av eller retten til å bruke opphavsretten til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, unntatt kinematografiske filmer eller filmer for fjernsynsutsendelse og utbetales av en av de kontraherende stater, kan skattlegges i den førstnevnte stat, men den skattesats som anvendes må ikke overstige 5 prosent av royaltyens bruttobeløp.
- b) Royalty som skriver seg fra retten til å utnytte patenter, tegninger og modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter som skriver seg fra en kilde som befinner seg på den ene kontraherende stats område og utbetales til en person som er bosatt i den annen stat, kan skattlegges i førstnevnte stat, men den skattesats som anvendes må ikke overstige 15 prosent av royaltyens bruttobeløp.
- c) Vederlag for opplysninger om erfaringer av industriell, kommersiell eller vitenskapelig art, såvel som vederlag for forskning av teknisk eller økonomisk art kan skattlegges i førstnevnte stat, men den skattesats som anvendes må ikke overstige 15 prosent av royaltyens bruttobeløp.
- d) De beløp som betales for lisensrettigheter, fabrikk- eller varemerker, for retten til bruk av kinematografisk film eller film for fjernsynsutsendelse såvel som lignende vederlag for bruk av, eller retten til bruk av utstyr som anvendes i landbruk, industri, til havneanlegg eller i vitenskapelig forskning kan skattlegges i den førstnevnte stat, men den skattesats som anvendes må ikke overstige 20 prosent av disse beløp.

3. Dersom en royalty er større enn den reelle og normale verdi av de rettigheter for hvilke den er betalt, får bestemmelsene i punkt 1 og 2 bare anvendelse på den del av nevnte royalty som motsvarer den reelle og normale verdi.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når mottageren av royaltyen eller andre godtgjørelser opprettholder i den kontraherende stat hvor vederlaget skriver seg fra, et fast driftssted eller en fast innretning som anvendes ved utøvelsen av et fritt yrke eller annen uavhengig virksomhet og denne royalty eller disse godtgjørelser kan tilskrives det faste driftssted eller den faste innretning. I så fall har vedkommende stat rett til å skattlegge disse inntekter i samsvar med dens lovgivning.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6 punkt 2, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor slik eiendom ligger.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Dette gjelder også løsøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast innretning som nevnt. Gevinst ved avhendelse av løsøre av den art som er omhandlet i artikkel 22 punkt 3 skal imidlertid bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor slikt løsøre kan skattlegges i henhold til den nevnte artikkel.

3. Gevinst ved avhendelse av enhver annen eiendom enn omhandlet i punktene 1 og 2, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid skattlegges i den annen kontraherende stat i følgende tilfelle:

- a) Hvis vedkommende i den annen kontraherende stat vanligvis råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av hans virksomhet; i så fall kan bare den del av inntekten skattlegges i den annen stat som kan tilskrives denne faste innretning; eller
- b) hans opphold i den annen kontraherende stat strekker seg over ett eller flere tidsrom som sammenlagt har en varighet av 183 dager eller mer i løpet av inntektsåret; eller
- c) vederlaget for hans tjenester i den annen kontraherende stat oppbåret fra personer bosatt i denne kontraherende stat, overstiger 25 000 norske kroner eller motverdien derav i tunisiske dinarer i løpet av et inntektsår, og selv om vedkommendes opphold i denne stat — over ett eller flere tidsrom — skulle være mindre enn 183 dager i løpet av inntektsåret.

2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, undervisningsmessig eller pedagogisk art — så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18 og 19, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat, mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat, mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:

- a) Mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår;

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
- c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel skal godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombord i et skip eller et luftfartøy i internasjonal fart bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaget har sitt sete.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse m. v.

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller representantskapet i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 17

Opptredende kunstnere og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som f. eks. skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn og musikere, så vel som profesjonelle idrettsutøvere erverver ved personlig virksomhet i denne egenskap, skattlegges i den kontraherende stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

2. Dersom fortjenesten av personlig virksomhet som utøves av en kunstner eller idrettsutøver i denne egenskap tilfaller en annen person, kan denne fortjeneste, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15 skattlegges i den kontraherende stat hvor kunstneren eller idrettsutøveren utøver sin virksomhet.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke inntekt av virksomhet utøvet i en kontraherende stat av institusjoner uten ervervsmessig formål som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller av medlemmer av deres personale, med mindre de sistnevnte opptrer for egen regning.

Artikkel 18.

Pensjoner.

Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 19 punkt 1, skal pensjoner og annen lignende godtgjørelse som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat i anledning av tidligere lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 19.

Offentlig tjeneste.

1. Godtgjørelse, herunder pensjoner, som utredes av en kontraherende stat eller av en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, enten direkte eller ved belastning av et av disse opprettet fond, til en fysisk person i anledning av tjenester utført for denne stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter ved utøvelse av funksjoner av offentlig karakter, kan skattlegges i den stat hvor vedkommende er bosatt.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

2. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 18 får anvendelse på godtgjørelser eller pensjoner som er betalt i anledning av tjenester ytet innenfor rammen av en kommersiell eller industriell virksomhet drevet av en av de kontraherende stater eller av en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter — Læringer — Stipendiater — Diverse

1. Enhver fysisk person som er bosatt i en av de kontraherende stater og midlertidig oppholder seg i den annen stat utelukkende:

- a) i egenskap av student innskrevet ved et universitet, et gymnas eller en skole i denne andre stat,
- b) i egenskap av lærling i handel eller industri,
- c) eller som mottaker av et stipend, en stønad eller et tilskudd som en belønning som betales ham av en institusjon av religiøs, humanitær, vitenskapelig eller utdanningsmessig art og hvis hovedformål er å sette ham i stand til å fortsette sine studier eller sin forskning,

skal være fritatt for beskatning i den annen stat av pengebeløp som han mottar fra utlandet til sitt underhold, sine studier eller opplæring, når det gjelder ethvert stipend som han er berettiget til eller ethvert pengebeløp som han mottar som godtgjørelse for en lønnet, ikke-selvstendig personlig tjeneste i den annen stat med sikte på å skaffe seg en praktisk opplæring, forutsatt at den nevnte godtgjørelse ikke overstiger 25 000 norske kroner eller motverdien i tunisiske dinarer.

2. Enhver fysisk person fra en av de kontraherende stater som midlertidig oppholder seg i den annen kontraherende stat i ett år eller mer i egenskap av representant for et foretagende i førstnevnte stat, eller for en av de organisasjoner som er omhandlet i avsnitt c) i denne artikkels punkt 1, eller i kraft av en kontrakt inngått med nevnte foretagende eller organisasjon og utelukkende i den hensikt å skaffe seg teknisk eller fagmessig erfaring hos andre enn det nevnte foretagende eller den nevnte organisasjon, er fritatt for beskatning i den annen stat når det gjelder de godtgjørelser som vedkommende har mottatt i løpet av nevnte periode, forutsatt at omhandlede godtgjørelser ikke overstiger et beløp på 25 000 norske kroner eller motverdien i tunisiske dinarer.

3. Enhver fysisk person fra en av de kontraherende stater som midlertidig oppholder seg i den annen kontraherende stat i kraft av en ordning som er truffet med regjeringen i den annen stat og utelukkende for der å skaffe seg en opplæring, utøve forskningsoppgaver eller studere, er fritatt for beskatning i denne stat når det gjelder den godtgjørelse vedkommende mottar i forbindelse med opplæringen, forskningen eller studiene, forutsatt at nevnte godtgjørelse ikke overstiger 25 000 norske kroner eller motverdien i tunisiske dinarer.

Artikkel 21

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet

Inntekter som tilfaller en person bosatt i en kontraherende stat og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

Kapittel IV SKATTELEGGING AV FORMUE

Artikkel 22

1. Formue som består av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende, eller av løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.
3. Skip og luftfartøyer som anvendes i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøyer kan bare skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete.
4. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Kapittel V BESTEMMELSER TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

Artikkel 23

1. Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller har formue som i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Tunisia, skal Norge unnta slik inntekt eller formue fra beskatning. Denne bestemmelse begrenser ikke Norges rett til å beregne skatten etter en sats som svarer til den samlede skattbare inntekt i henhold til norsk lovgivning.
2. Når en person bosatt i Tunisia oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal Tunisia innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som svarer til den inntektsskatt som er betalt i Norge.
3. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradraget gis, som tilsvarer den inntekt som kan skattlegges i Norge.
Med hensyn til de inntekter som er omhandlet i artiklene 10, 11 og 12, kan Norge i overensstemmelse med sin lovgivning, medregne dem i skattegrunnlaget, men skal i det skattebeløp som gjelder disse inntekter innrømme et fradrag som tilsvarer det skattebeløp som Tunisia etter overenskomsten har adgang til å oppkreve ved kilden.
Imidlertid anses skattebeløp, som i løpet av et begrenset tidsrom er frafalt eller nedsatt i en av de kontraherende stater overensstemmende med vedkommende stats nasjonale lovgivning, for å være betalt slik at det i den annen kontraherende stat går til fradrag i den skatt som ville blitt ilagt dersom den nevnte frafallelse eller nedsettelse ikke var blitt innrømmet.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

Kapittel VI

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikkel 24

Ikke-diskriminering og fremme av investering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal i den annen kontraherende stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold.

2. Uttrykket «statsborger» betyr:

- a) Enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat;
- b) enhver juridisk person, sammenslutning av personer og forening som er stiftet i samsvar med gjeldende lovgivning i en kontraherende stat.

3. Statsløse personer skal ikke i en kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som vedkommende stats egne borgere ville kunne bli undergitt dersom de var i samme situasjon.

4. Beskatningen av et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender i denne stat som utøver den samme virksomhet.

5. Foretagender i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som er annerledes eller mer tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

6. Bestemmelsen i punkt 1 skal ikke tolkes slik at den forplikter Norge til å innrømme tunisiske statsborgere, som ikke er født i Norge av norske foreldre, den særskilte skattelettelse som i henhold til den norske skattelovs § 22 tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett.

7. Uttrykket «beskatning» betyr i denne artikkel skatter av enhver art og betegnelse som er omhandlet i artikkel 2 i denne overenskomst.

8. Bestemmelsene i denne overenskomst bør ikke være til hinder for anvendelsen av gunstigere skattebestemmelser som måtte være fastsatt i en av de kontraherende staters lovgivning til fordel for investeringer.

Artikkel 25

Fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person bosatt i en kontraherende stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller i begge kontraherende stater i forhold til ham vil medføre en beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt. Dette kan skje uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters nasjonale lovgivning.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i overenskomsten og især når det gjelder beskatningsordningen for virksomhet ved boring utenfor territorialfarvann og virksomheten i sammenheng med dette.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan ta direkte kontakt med hverandre med sikte på å komme frem til en avtale slik som omhandlet i de foregående punkter. Dersom muntlige meningsutvekslinger antas å ville lette inngåelsen av en slik avtale, kan disse meningsutvekslinger finne sted ved en kommisjon sammensatt av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 26

Utteksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst og bestemmelsene i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende de skatter som denne overenskomst gjelder i den utstrekning beskatningen den fastsetter er i overensstemmelse med overenskomsten. Alle opplysninger som således utveksles skal behandles som hemmelige og bare meddeles personer eller myndigheter som er ansvarlig for utligning eller oppkreving av skattebeløp som denne overenskomst gjelder.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat:

- a) Å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som ville åpenbare en kommersiell, industriell eller yrkesmessig hemmelighet eller en forretningsmetode eller informasjoner hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 27

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

Intet av det som er fastsatt i nærværende overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Samtykke til ratifikasjon av en overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Tunisia med sikte på unngåelse av dobbeltbeskatning m.h.t. skatter av inntekt og formue

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 28

Ikrafttreden

1. Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo så snart som mulig.
2. Denne overenskomst trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og dens bestemmelser skal ha virkning:
 - a) Med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt fra og med den første dag i den måned som følger etter den måned utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene finner sted;
 - b) med hensyn til andre skatter for inntektsår som begynner 1. januar i det år som følger nærmest etter det år da utvekslingen finner sted, eller senere.

Artikkel 29

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft sålenge den ikke blir oppsagt av en av de kontraherende stater. Hver av de kontraherende stater kan si opp overenskomsten på diplomatisk vei og med en oppsigelsesfrist på minst seks måneder før utløpet av et kalenderår, dog tidligst i 1984.

I så fall får overenskomsten siste gang anvendelse:

- a) Med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt senest den 31. desember i oppsigelsesåret;
- b) med hensyn til andre skatter som utlignes på grunnlag av inntektsår som avsluttes senest den 31. desember i det samme år.

Utferdiget i Tunis den 31. mai 1978 i to eksemplarer på fransk.

For Kongeriket Norge:
O. Moltke-Hansen

For Republikken Tunisia:
Salah m'Barka

